

paa meget, som de i høj Grad ønskede, for at man i Fællesskab kunde naa det fælles Maal eller i alt Fald komme saa mange og saa store Skridt frem derimod som muligt. Det er denne Følelse, som har forenet de to Partier i Samarbejde, og som ogsaa i Fremtiden vil muliggøre det for os at fortsætte et Samarbejde for Løsningen af de Opgaver, som Vælgerne ved de tre Valg i 1920 paa-lagde os at løse i Forening.

Udenrigsministeren (Cold): Det er kun faa Bemærkninger, der er faldet i Anledning af Udenrigsministeriets Budget under den forløbne Del af Debatten, men der er dog fra det ærede Medlem Hr. Sundbo fremsat Udtalelser, som giver mig Anledning til at tage Ordet her i-Dag. Det ærede Medlem meddelte, at han paa Møder og i øvrigt omkring i Landet tidt havde hørt fremhæve det urimelige i, at Udenrigsministeriet lagde Beslag paa en saa stor Lejlighed i det nye Christiansborg, som det gør, og han meddelte, at dette Forhold var blevet mødt baade med Latter og med Mistro. Jeg skal i den Anledning sige, at der foreligger en fuldkommen Misforstaaelse. Vi har opgjort, hvor megen Beslag vi lægger paa Rummene paa Christiansborg, og selv med den bedste Villie kan vi ikke komme til mere end et Par og halvtreds Værelser. Jeg haaber derfor, at det ærede Medlem paa senere Møder, hvis denne Sag atter skulde blive bragt frem, i Sandhedens og Retfærdighedens Navn — det ærede Medlem appellerede jo under sit Foredrag til Sandheden og Retfærdigheden. — vil retlede de tilstedeværende.

Men bag disse Udtalelser om de hundrede Værelser og bag det ærede Medlems øvrige Udtalelser ligger der en Forestilling om, at Udenrigsministeriet i sin nuværende Skikkelse er blevet en langt større og omfangsrigere Institution, end det i Grunden var nødvendigt. Jeg vil dertil svare, at det naturligvis er rigtigt, at Udenrigsministeriet, da den nye Lov blev vedtaget i Maj 1921, fik en Skikkelse, som nok til en vis Grad var præget af den Højkonjunktur, der havde hersket, medens Lovforslaget blev behandlet, og som endnu vedvarede, da det blev vedtaget. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at selv om Revisionen var blevet udsat til et senere Tidspunkt, vilde

man i alt Fald være kommet til en betydelig Udvidelse af Ministeriet.

For det første maa det ikke glemmes, at i Særdeleshed Europakortet i høj Grad har skiftet Udseende. Der er tilkommet en Række nye Stater, som alle har sendt os Repræsentanter, og hos hvem vi nødvendigvis paa Grund af deres store Betydning for Danmark maatte lade os repræsentere. Dette forøgede Antal af udenlandske Repræsentanter i København og det forøgede Antal af danske Repræsentanter i Udlandet maa nødvendigvis give Ministeriet et meget forøget Arbejde. Der er her ikke Tale om Stater, som er os uvedkommende, jeg behøver kun at pege paa de os nærmest liggende, Finland, Randstaterne, Polen og Czekoslovakiet, for at enhver vil kunne forstaa, at Forholdet til dem spiller en betydelig Rolle for os. Og da det for en stor Del er nyopstaaede Stater, har der været mange Forhold at ordne overfor dem; der har været Traktater paa forskellige Omraader, navnlig Handelstraktater, at afslutte, og alle, som har selv kun et ringe Kendskab til Handelstraktater, vil vide, at der med dem er forbundet et stort Arbejde, som i høj Grad lægger Beslag paa Udenrigsministeriet og dets Personale. Alle-rede i Foraaret blev den foreløbige Overenskomst med Rusland afsluttet, og vi har nu afsluttet en Handelstraktat med Finland, som i en meget nær Fremtid vil blive forelagt Rigsdagen. Endvidere har vi forhandlet og forhandler stadig med Spanien, Forhandlinger er ogsaa indledet baade med Czekoslovakiet og med Polen, og desuden har vi afsluttet midlertidige Overenskomster med forskellige af Randstaterne. Det Arbejde, der har været forbundet med alle disse Traktater, har selvfølgelig i høj Grad lagt Beslag paa Udenrigsministeriet. Jeg tror derfor ikke, at man kan tænke paa i Øjeblikket at revidere Loven om Udenrigsministeriet.

Paa den anden Side kan man naturligvis for alle Grene af det udenrigsministerielle Styre sige, at man med streng Økonomi maa søge at begrænse Udgifterne det mest mulige. Det er ogsaa ad den Vej, vi er gaaet. For det første er der gjort, hvad man kunde for i Almindelighed at føre det hele saa økonomisk som muligt. Desforuden har vi ikke søgt de Udvi-